

Arrest

**nr. 103 837 van 30 mei 2013
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 5 februari 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 8 november 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ongegrond verklaard wordt.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 april 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 mei 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. VAN EECKHAUT, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat N. DE POORTERE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

De Raad stelt ambtshalve de laattijdigheid van het ingediende beroep vast.

Uit de bij het verzoekschrift gevoegde bestreden beslissing blijkt dat ze betekend werd op 5 januari 2013, de vermelding "2012" zijnde een duidelijke materiële vergissing, aangezien dit zou inhouden dat de bestreden beslissing betekend werd alvorens ze getroffen werd. Verzoekster geeft in haar verzoekschrift op p. 2 ook uitdrukkelijk aan dat de bestreden beslissing betekend werd op 5 januari 2013.

Bij aangetekend schrijven van 5 februari 2013 diende verzoekster onderhavig beroep in tegen de bestreden beslissing, wat zij ook uitdrukkelijk toegeeft in haar verzoekschrift op p. 4. Volgens artikel 39/57, §1, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het

verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (verder: de Vreemdelingenwet) dient het beroep te worden ingesteld binnen een termijn van dertig dagen na kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht. De termijn van dertig dagen bepaald in voormelde wetsbepaling is van openbare orde en moet strikt worden toegepast.

De kennisgeving gebeurde op 5 januari 2013. Dit is de dies a quo. Deze dag wordt niet in de termijn begrepen (cf. artikel 39/57, §2, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet). De verval dag is in de termijn begrepen. Is die dag echter een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag, dan wordt de verval dag verplaatst op de eerstvolgende werkdag (cf. artikel 39/57, §2, tweede lid van de Vreemdelingenwet). De beroepstermijn neemt een aanvang op 6 januari 2013. Derhalve was maandag 4 februari 2013 de laatste nuttige dag en is het verzoekschrift laattijdig en bijgevolg onontvankelijk. De Raad zou zijn bevoegdheid overschrijden mocht hij een laattijdig ingesteld beroep toch ten gronde behandelen (cf. RvS 18 juni 2004, nr. 132.671).

Verzoekster houdt in haar verzoekschrift op p.4 voor *“Er kan geen twijfel bestaan over de tijdige indiening van het verzoekschrift, gezien de bestreden beslissingen betekend werden aan verzoeker respectievelijk op 14.09.2012 en art 39/2 § 2 van de Wet van 15 december 1980 vatbaar is voor een beroep tot nietigverklaring bij verzoekschrift ingediend binnen de dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing. Het verzoekschrift werd ingediend op 05.02.2013 en dus tijdig.”* Verzoekster kan echter niet gevolgd worden in haar betoog dat de bestreden beslissing betekend werd op 14 september 2012, wat trouwens zou inhouden dat het ingestelde beroep manifest laattijdig is. Verzoeksters stelling is bovendien strijdig met het gestelde op p. 2 van het verzoekschrift waar uitdrukkelijk gesteld wordt dat de bestreden beslissing betekend werd op 5 januari 2013.

De verzoekende partij voert ter terechtzitting geen tegenbewijs noch overmacht aan.

De Raad wijst erop dat het recht op een daadwerkelijk beroep vervat in artikel 13 van het EVRM niet verhindert dat er voorwaarden van procedurele aard, zoals termijnen en vormvereisten worden gesteld aan een mogelijke klacht of dat bepaalde financiële drempels worden ingebouwd, in zoverre deze voorwaarden niet onredelijk en/of arbitrair zijn of een vorm van machtsafwenning uitmaken (J. VANDE LANOTTE en Y. HAECK (eds.), *Handboek EVRM Deel 2 Artikelsgewijze Commentaar*, Volume I, Antwerpen-Oxford, Intersentia, 2004, 118 en de aldaar aangehaalde rechtspraak). De verzoekende partij voert nergens in haar verzoekschrift noch ter terechtzitting aan dat de gewone beroepstermijn van 30 dagen onredelijk of arbitrair zou zijn of een vorm van machtsafwenning zou uitmaken.

Het ingestelde beroep is derhalve onontvankelijk.

2. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig mei tweeduizend dertien door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA